

افزایش قیمت بنزین

به پنهان‌های دولت برای گسترش حمل و نقل عمومی پایان می‌دهد؟

مسعود بهرامی زاده

پس از افزایش ناگهانی و شوک آور قیمت بنزین از سوی دولت در هفته گذشته، بحث‌ها بر سر محل هزینه کردن در آمدهای بنزینی جدید دولت در میان سازمان و نهادهای آغاز شد.

هر چند که دولت اعلام کرده است تمامی درآمد ناشی از این طرح به جیب خود مردم و در قالب طرح پیرانه حمایتی برای ۱۸ میلیون خانوار واریز خواهد شد اما قانون برای بخشی از هزینه کرد این درآمد قبل برنامه ریزی کرده است.

آغاز تلاش‌ها برای اختصاص سهمیه‌های باتلاش‌ها حمل و نقل شهری

درست یک روز پس از آغاز رسمی افزایش قیمت بنزین، تلاش‌ها و درخواست‌ها برای اختصاص بخشی از در آمد ناشی از این طرح به نوسازی و گسترش ناوگان حمل ونقل عمومی از سوی مدیران شهری به خصوصی اعضای شورای شهر تهران آغاز شد.

پافشاری بر این طرح از آنجا نشأت می‌گیرد که بنابر قول مدیریت شهری و رئیس‌شورای شهر تهران ۶۰ سال است که دولت تدبیر و امید ریالی برای خرید یک رام قطار شهری یا حتی یک واگن و یا یک اتوبوس نپرداخته است. هرچند چهار سال پیش هم دولت قیمت بنزین را افزایش داده بود و براساس قانون باید به توسعه ناوگان حمل و نقل عمومی می‌پرداخت ولی این اتفاق نیفتاد.

در این ارتباط محسن هاشمی رئیس‌شورای شهر تهران هفته گذشته با ارسال نامه‌ای به معاون اول رئیس‌جمهور با اشاره به اینکه بر اساس قانون هدفمندی پیرانه‌ها، باید بخشی از درآمدهای بنزین صرف توسعه حمل‌ونقل عمومی شود، خواستار تشکیل کارگروه ویژه ناوگان اتوبوس و مترو شد.

افزایش قیمت بنزین باید حمل و نقل عمومی را توسعه دهد

براساس «ماده ۱ قانون توسعه حمل و نقل و مدیریت مصرف سوخت» دولت باید به موازات افزایش قیمت سوخت، به توسعه حمل و نقل عمومی نیز بپردازد.

براین اساس دولت موظف بوده است، در جهت توسعه حمل و نقل درون شهری و برون شهری کشور و مدیریت بر مصرف سوخت نسبت به بهینه سازی عرضه خدمات حمل و نقل (از طریق اصلاح و توسعه شبکه حمل ونقل ریلی، برقی کردن خطوط و اجراء علائم و تأسیسات و ارتباطات، افزایش سرعت در شبکه ریلی، یکپارچه سازی و ساماندهی مدیریت حمل و نقل، اصلاح قیمت‌ها، ایمن سازی و بهبود تردد، بهسازی یا از رده خارج نمودن خودروهای فرسوده سبک و سنگین مسافری و باری درون و برون شهری، تبدیل خودروهای بنزین سوز و گازوئیل سوز به دوگانه سوز، الزام معاینه فنی، توسعه ناوگان حمل ونقل همگانی ون و مینی‌بوس و مدیوبوس و اتوبوس، استفاده از سامانه هوشمند حمل و نقل، ساخت و توسعه شبکه آزادراه‌ها و بزرگراه‌های بین شهری، حمل ترکیبی کالا تا میدا تا مقصد نهایی با شبکه ریلی و شبکه مکمل جاده‌ای، الزام به داشتن توقفگاه در انواع کاربری‌ها، احداث توقفگاه‌های عمومی، ساماندهی ایجاد توقفگاه‌ها و پایانه‌های بار و مسافر شهری و ایمن‌سازی اعم از ریلی و جاده‌ای در نقاط مناسب از شهرها و حومه آن، افزایش امنیت و قابلیت اطمینان و دسترسی، بهینه سازی تقاضای حمل و نقل (از طریق اصلاح فرایندهای اداری، کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات، اصلاح کاربری زمین و آمایش سرزمین، اعمال محدودیت‌های ترافیکی، آموزش و فرهنگ سازی، بهینه سازی مصرف انرژی (از طریق عرضه بنزین و گازوئیل در بخش‌های حمل ونقل و صنعت و کشاورزی با اولویت کارت هوشمند سوخت، احداث جایگاه‌های عرضه گاز، حمایت از ابداعات و اختراعات موثر در کاهش مصرف سوخت، بهینه سازی تولید خودرو (از طریق تولید خودروهای گازسوز، تامین تجهیزات استفاده از گاز توسط خودروها، حمایت از تولید خودروهای برقی، دیزلیرویی و کم مصرف، استانداردسازی تولید خودروی سبک

حال که براساس قانون باید بخشی از درآمد ناشی از افزایش قیمت بنزین به نوسازی و گسترش حمل و نقل عمومی اختصاص یابد و از آنجا که راه حل کلیدی کاهش آلودگی هوا افزایش استفاده از ناوگان حمل و نقل عمومی نظیر مترو و اتوبوس و در کنار آن کاهش استفاده از وسایل نقلیه شخصی است، باید دید آیا دولت سر کیسه را به نفع مدیریت شهری شل خواهد کرد یا نه؟

و سنگین و موتور سیکلت در مصرف سوخت و کاهش آلاینده‌گی) و خروج بنزین و گازوئیل از سبد حمایتی، حداکثر از ابتدای سال ۱۳۹۱م جری شمسی اقدام نماید.

گرانی بنزین، گسترش حمل و نقل عمومی و در نهایت کاهش آلودگی هوا و ترافیک

همانطور که پیش از این نیز در کیهان بارها به بررسی موضوع آلودگی هوا پرداخته‌ایم، همزمان با آغاز پاییز و کاهش دمای هوا به خصوص در شهرهای پرجمعیت و پرترددکشور، میزان آلودگی هوا نیز افزایش یافته و مطابق سنوات اخیر مدیران شهری عاجز از درمان این معضل، «ترویج گسترش استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی» توسط شهروندان را به عنوان راه حل اعلام کردند و از سوی کارشناسان نیز یکی از موانع تحقق این امر را «نبود ناوگان حمل و نقل عمومی مناسب شهری» به دلیل فرسوده بودن، عدم گسترده‌گی و کیفی و برابری جمعیت انبوه شهری عنوان می‌کردند.

حال که براساس قانون باید بخشی از درآمد ناشی از افزایش قیمت بنزین به نوسازی و گسترش حمل و نقل عمومی اختصاص یابد و از آنجا که راه حل کلیدی کاهش آلودگی هوا در شهرهای پرتردد و با جمعیت انبوه کاهش استفاده از وسایل نقلیه شخصی است و در کنار آن افزایش استفاده از ناوگان حمل و نقل عمومی نظیر مترو و اتوبوس است، باید دید آیا دولت سر کیسه را به نفع مدیریت شهری شل خواهد کرد یا نه؟

در صورت سهمیه بندی افزایش قیمت بنزین آزاد آن هم به مقدار ۲۰۰ درصد به خودی خود بخشی از سفرهای شهری با وسایل شخصی را به دلیل ناتوانی غالب مردم در پرداخت هزینه بنزین لیتری سه هزار تومان، کاهش خواهد داد، اما در سوی دیگر قضیه آنچه که عامل اصلی کاهش آلودگی هوا، کاهش مصرف سوخت و کاهش میزان ترافیک خواهد بود، عزم و اراده جدی دولت در قبول وظیفه خود برای توسعه و نوسازی حمل ونقل عمومی و پرداخت هزینه‌های این مسئله از درآمدهای ناشی از جیب مردم برای مردم است.

قطع شدن اینترنت سراسری و از دسترس خارج شدن سرویس‌ها و نرم‌افزارهای خارجی بیش از پیش خلأ اینترنت ملی و سرویس‌های داخلی جایگزین را به چشم آورده این در حالی است که از حدود ۱۴ سال پیش اولین ایده رانندازی شبکه ملی اطلاعات شکل گرفت، شبکه‌ای که اگر تکمیل شده و به مرحله اجرا رسیده بود امروز قطع به یقین با مشکلات ارتباطی و نرم‌افزاری مواجه نبودیم.

با این حال تکمیل بخشی از شبکه ملی اطلاعات نشان داد می‌توان با افزایش توان داخلی و تکمیل زیر ساخت‌ها نیاز داخل کشور را تامین کرد اما مشکلات و عدم دسترسی به سرویس‌های داخلی به حدی بود که کاربران بسیاری از این شرایط گلهمند کرد. در همین رابطه، «مسلمان افشار» رئیس هیئت مدیره مجموعه «چاپار» (راه دهنده سرویس تارنمای (ایمیل) داخلی) در گفت‌وگو با کیهان با اشاره به مشکلات پیش آمده به دلیل قطعی اینترنت در روزهای گذشته، گفت: این مشکلات دو دلیل عمده دارد: نخست آماده نبودن زیر ساخت ارتباطی لایه شبکه (به‌خصوص Routing) که راحل این مشکل می‌توانست بر گزاری مانورهای مدیریت شده باشد، حداقل مزیت اجرای مانور، آزمایش کردن سرویس‌های داخلی است.

افشار افزود: عمده مشکلات در روزهای گذشته در لایه ارتباطی و سپس پاسخگویی سرویس‌های داخلی بوده است؛

اجتماعی

Ejtmaee @kayhan.ir

مهرماه ۱۳۹۸

فیزیک شبکه ملی اطلاعات
باید از فیزیک اینترنت جدا باشد
افشار، فیزیک شبکه ملی اطلاعات را یکی از چالش‌های بین برداشت‌های مختلف در این باره بیان کرد و گفت: درباره شبکه ملی اطلاعات دو باور وجود دارد، باور نخست فیزیک شبکه ملی اطلاعات را جدا از فیزیک اینترنت می‌داند اما باور دوم معتقد است که فیزیک شبکه ملی اطلاعات و اینترنت باید یکی باشد که در حال حاضر برداشت دوم در حال اجرا شدن است، و این موضوع گرچه هزینه‌ها را به شدت کاهش می‌دهد اما احتمال خطا و مشکلات را در زمان قطعی به شدت افزایش می‌دهد.

مسئولین اعتقادی به استفاده از نرم‌افزارهای داخلی ندارند!
وی با اشاره به دومین دلیل مشکلات پیش آمده در پی قطع شدن اینترنت، اظهارداشت: متأسفانه آموزش‌ها به اندازه‌ای نبوده که کاربران اینترنت نرم‌افزارهای داخلی را بشناسند؛ البته این مشکل وابسته به یک مشکل ریشه‌ای است و آن اعتقاد نداشتن مسئولین به استفاده از نرم‌افزارهای بومی است؛ برای حل این مشکل می‌توانیم از سال‌ها قبل اینترنت وزارت خانه‌ها و نهادهای وابسته به دولت را قطع کنیم و ملزم به استفاده از سرویس‌ها و نرم‌افزارهای بومی کنیم؛ در شرایطی که ارائه دهنده

بررسی مشکلات شبکه ملی اطلاعات در گفت‌وگو ی کیهان با م‌دیر پست الکترونیک داخلی «چاپار»

محمسن پورعرب

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به اینترنت ملی

و سرویس‌های داخلی نداشته‌اند

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

خسارت‌های چندباره در سایه تعلل و غفلت از مدیریت فضای مجازی

مردم خسارت زده‌اند، تسامحی صورت نگرفت، اما از سوی دیگر، ایجاد فضای مجازی استاندارد و توسعه شبکه‌های اجتماعی ایمن بر اساس اسناد بالادستی، بر عهده وزارت ارتباطات است. متأسفانه در این سال‌ها توجه ویژه‌ای به توسعه بی‌در و پیکر شبکه‌های اجتماعی خارجی شد. شایسته است که قوه قضائیه با ورود به ماجرا، تحقیق و تفحص مستوفی انجام داده و مسئولین مقصر در این بی‌تدبیری را شناسایی و با آنها برخورد کند. آیا مسئولینی که با سوءمدیریت خود، فضای مجازی کشور را به سمت بیزراه برده و زمینه‌سوساستفاده صدها آشوبگر را فراهم

گرچه در دولت دوازدهم قدم‌های برداشته شده است. رئیس هیئت مدیره مجموعه پیام‌آرانه داد: از دیگر سو، تعریفی که دولت‌ها:از سرویس‌ها ارائه می‌دهند یک تعریف سطحی و مدرن است یعنی معتقدند اگر سرویس گوگل در آمریکا در حال فعالیت است هیچ حمایتی از سوی دولت، سازمان سیا و… صورت نمی‌گیرد این در حالی است که حمایت‌های بسیاری از این سرویس‌ها انجام می‌شود، نمونه نزدیک این موضوع، قرارداد ۱۰ میلیارد دلاری وزارت دفاع آمریکا با شرکت مایکروسافت برای استفاده از خدمات این شرکت است. با این شرایط طبیعی است که شرکتی چون مایکروسافت پیشرفت چشمگیری خواهد داشت بنابراین می‌توانیم به جرأت بگوییم برداشت دولت‌ها در سال‌های اخیر یک برداشت شبه‌کاربر است، در صورتی که اگر این برداشت‌ها

دولت‌ها به شبکه ملی اطلاعات، باید کرد، همچنان سؤال پیش‌رو این است که مسئولیت سرویس‌های داخلی با کیست؟ چه کسی باید درخصوص مشکلات سرویس‌های داخلی پاسخگو باشد؟ به نظر می‌رسد شورای عالی فضای مجازی باید پاسخ این سؤال‌ها را واضح و روشن کند، انتظار می‌رود با تشکیل شورای عالی فضای مجازی از سوی رهبر معظم انقلاب این وضعیت سریع‌تر تعیین تکلیف شود.

افشار با بیان اینکه ما باید نگاه راهبردی‌تر از فضای مالی به سرویس‌های داخلی داشته باشیم، به تشریح سرویس دراپ داخلی را بشناسند؛ البته این مشکل وابسته به یک مشکل ریشه‌ای است و آن اعتقاد نداشتن مسئولان به استفاده از نرم‌افزارهای بومی است. برای حل این مشکل می‌توانستیم از سال‌ها قبل اینترنت وزار تخانه‌ها و نهادهای وابسته به دولت را قطع کنیم و ملزم به استفاده از سرویس‌ها و نرم‌افزارهای بومی کنیم.

راهبردی و بلندمدت بود ما باید امروز به فکر کاربران منتقله می‌بودیم، همچنان که در صنایع موشکی چنین وضعیتی داریم، وی با بیان اینکه دولت‌ها گمان می‌کنند حمایت از سرویس‌ها

دولت‌ها تاکنون اعتقادی به استفاده از سرویس‌های داخلی و نرم‌افزارهای بومی ندارند؛ نظیر کشورهایی چون «چین» و «رومان» که در این زمینه پیشرو هستند.

سال، این ایمان، به وسیله شبکه‌های اجتماعی خارجی به‌مرابن می‌شود. شاید بتوان با عده‌ای اراذل و اوباش به راحتی برخورد کرد، اما اگر امروز سسم مهلک موام‌فره‌بی و بی‌دینی منتشر شده در این شبکه‌ها به عمق ذهن و جان این جوانان نفوذ کند و بزرگ‌ترین سرمایه‌های این کشور را از بین و یا حداقلاً نسبت به مسائل جامعه خود خشن باشند، چه رهمی برای آن می‌توان تهیه کرد؟ آیا خروج اطلاعات از کشور، مهندسی فرهنگی و اطلاعاتی و… از نظر امنیتی مشکل محسوب می‌شوند یا نه؟ آیا دشواری عالی امنیت ملی، شورای عالی فضای مجازی و وزارت ارتباطات با مفهوم امنیت ملی غریبه‌اند یا اینکه دستی‌هایی در کار است تا وضعیت به همین صورت فعلی باشد؟ واقعیت این است که قطع کردن اینترنت و شبکه‌های اجتماعی خارجی در یک روز و دو روز ایام اغتشاشات، مانند عمل جراحی پرهزینه بر روی بیماری است که اگر قبل‌تر و به موقع پیرایش تدبیر می‌کردیم، اصلاً نیازی به این عمل جراحی پرهزینه و درآورد نبود. همین شبکه‌های اجتماعی خارجی در تمام سال مشغول اغتشاشات

باعث دلسردی جوانان می‌شود. به همین دلیل است که رویکرد نهادهای متولی همچون وزارت ورزش و جوانان به سمت تسهیل برگزاری اسان ازدواج آسان رفته و رانندازی کانو‌های ازدواج آسان در استان‌ها بر مبنای همین تحلیل بوده است. بر اساس این نگاه، دستک‌های مسئول وظیفه خود را تسهیل مقدمات برگزاری جشن ازدواج می‌دانند و به همین دلیل طی چند سال گذشته قانون تسهیل ازدواج جوانان به بوته فراموشی سپرده شده است. در این قانون قرار بود مسکن، اشتغال و کمک هزینه معیشتی به جوانان داده شود تا مقدمات تشکیل زندگی تسهیل شود. اما با غلبه نگاه وزارت ورزش و جوانان بر این موضوع، یعنی تسهیل برگزاری مراسم ازدواج به‌جای ازدواج آسان، شاهد فراموشی کلیه قانونی دولت در این زمینه هستیم.

سومی دیگر شاهد تبلیغات گسترده مبنی بر اعطای افزایش میزان وام ازدواج و با اعطای امتیاز خاص به زوج‌های جوان در حوزه تامین مسکن هستند؛ اولویت داشتن در طرح ملی مسکن و اخذ وام مسکن هستند. این در حالی است که پیش‌مقدمه این امتیازات داشتن شغل و درآمد ثابت است. هرچند میزان وام ازدواج نسبت به گذشته افزایش بهتری داشته و به ۲۰۰ میلیون رسیده اما با در نظر گرفتن افزایش تورم و هزینه‌های مختلف از دیدمه مسکن گرفته تا مخارج دیگر به تنهایی پاسخگوی هزینه‌های ازدواج نیست از سوی دیگر جوانی که امنیت فعلی، درآمد قابل اتکا و اشتغال مناسب ندارد، برای بازپرداخت وام‌های اعطایی با مشکل مواجه خواهد شد. بعنوان مثال اولخر دولت یازدهم، بانک مسکن از اعطای وام‌های آسان برای افراد اولی‌ها خبر داد. این وام‌ها در صورت دولتی‌ها مخصوص اقشار پایین دست است، در صورت دریافت توسط زوجین با اقسامی حدود دو میلیون تومان، این قشر از جامعه را از دریافت چنین وام‌هایی ناخوان کرده است. درباره اهمیت شغل به عنوان یک پیش نیاز مهم ازدواج نیز سخن زیاد گفته شده است، اما اظهارنظر اخیر رئیس‌جمهور کشورمان بر نگرانی جوانان می‌افزاید. حسن روحانی، در سفر استانی اخیر به یزد با بیان اینکه «بعضی‌ها فکر می‌کنند اشتغال

صفحه ۷

پنج‌شنبه ۲۷ آذر ۱۳۹۸

اول ربیع‌الثانی ۱۴۴۱ – شماره ۲۳۳۴۱

یعنی پرداخت پول، افزود: حمایت از سرویس‌ها از‌الما به معنی پرداخت پول در اختیار دادن سرسور نیست، اگرچه که همان حمایت مالی هم به صورت کافی انجام نشده، برای مثال درباره پروژه ارزشمند «پارسی‌جو» در مجموع در بخش امیلی و قلب تپنده تولید و مهندسی بیش از سه یا چهار میلیارد تومان به دانشگاه و شرکت‌های طرف قرارداد پرداخت نشده است؛ گرچه شاید ۴۰ میلیارد به اسم این پروژه سخت‌افزار خریداری شده باشد؛ اصولاً دولت‌ها به کارهای آسان مانند خرید بیشتر تمایل دارند تا کارهایی از جنس مدیریت سیستم‌گذاری، پیشبرد اهداف تحقیق و توسعه که اصل مشکل هم همین‌جاست.

مشکلات امروز

نتیجه حضور سرویس‌های خارجی است

به عقیده افشار تنها راه برون‌رفت از وضعیت کنونی، جمع کردن سرویس‌های جستجوچو، ایمیل، ویدیو و پیام‌رسان‌های خارجی از سطح دولت است و در قدم بعد برنامه‌ریزی و مدیریت تکنولوژی در کشور است. آنچنان که اگر ما ۱۰ سال پیش با پس و پیوسته استفاده از خدمات این نرم‌افزاتیم امروز با این سطح از مشکلات روبه‌رو نبودیم. اما در خصوص سؤال و مشکل همیشه دولت‌ها که تا کی ما باید از سرویس‌های داخلی حمایت کنیم؛ اگر بخش‌هایی از حوزه فناوری اطلاعات که مالیات نمی‌دهند یا مالیات کمی از آنها گرفته می‌شود مدیریت می‌شد و این بخش مالی به سمت سرویس‌های داخلی هدایت می‌شد ما امروز با وضعیت به مراتب بهتری روبه‌رو بودیم، برای مثال سرویس‌های VAS و…

رئیس هیئت مدیره مجموعه چاپار با اشاره به نوع نگاه دولت‌ها به شبکه ملی اطلاعات، بیان کرد: همچنان سؤال پیش‌رو این است که مسئولیت سرویس‌های داخلی با کیست؟ چه کسی باید درخصوص مشکلات سرویس‌های داخلی پاسخگو باشد؟ به نظر می‌رسد شورای عالی فضای مجازی باید پاسخ این سؤال‌ها را واضح و روشن کند، انتظار می‌رود با تشکیل شورای عالی فضای مجازی از سوی رهبر معظم انقلاب این وضعیت سریع‌تر تعیین تکلیف شود.

افشار با بیان اینکه ما باید نگاه راهبردی‌تر از فضای مالی به سرویس‌های داخلی داشته باشیم، به تشریح سرویس دراپ داخلی را بشناسند؛ البته این مشکل وابسته به یک مشکل ریشه‌ای است و آن اعتقاد نداشتن مسئولان به استفاده از نرم‌افزارهای بومی است. برای حل این مشکل می‌توانستیم از سال‌ها قبل اینترنت وزار تخانه‌ها و نهادهای وابسته به دولت را قطع کنیم و ملزم به استفاده از سرویس‌ها و نرم‌افزارهای بومی کنیم.

راهبردی و بلندمدت بود ما باید امروز به فکر کاربران منتقله می‌بودیم، همچنان که در صنایع موشکی چنین وضعیتی داریم، وی با بیان اینکه دولت‌ها گمان می‌کنند حمایت از سرویس‌ها

سال، این ایمان، به وسیله شبکه‌های اجتماعی خارجی به‌مرابن می‌شود. شاید بتوان با عده‌ای اراذل و اوباش به راحتی برخورد کرد، اما اگر امروز سسم مهلک موام‌فره‌بی و بی‌دینی منتشر شده در این شبکه‌ها به عمق ذهن و جان این جوانان نفوذ کند و بزرگ‌ترین سرمایه‌های این کشور را از بین و یا حداقلاً نسبت به مسائل جامعه خود خشن باشند، چه رهمی برای آن می‌توان تهیه کرد؟ آیا خروج اطلاعات از کشور، مهندسی فرهنگی و اطلاعاتی و… از نظر امنیتی مشکل محسوب می‌شوند یا نه؟ آیا دشواری عالی امنیت ملی، شورای عالی فضای مجازی و وزارت ارتباطات با مفهوم امنیت ملی غریبه‌اند یا اینکه دستی‌هایی در کار است تا وضعیت به همین صورت فعلی باشد؟ واقعیت این است که قطع کردن اینترنت و شبکه‌های اجتماعی خارجی در یک روز و دو روز ایام اغتشاشات، مانند عمل جراحی پرهزینه بر روی بیماری است که اگر قبل‌تر و به موقع پیرایش تدبیر می‌کردیم، اصلاً نیازی به این عمل جراحی پرهزینه و درآورد نبود. همین شبکه‌های اجتماعی خارجی در تمام سال مشغول اغتشاشات

باعث دلسردی جوانان می‌شود. به همین دلیل است که رویکرد نهادهای متولی همچون وزارت ورزش و جوانان به سمت تسهیل برگزاری اسان ازدواج آسان رفته و رانندازی کانو‌های ازدواج آسان در استان‌ها بر مبنای همین تحلیل بوده است. بر اساس این نگاه، دستک‌های مسئول وظیفه خود را تسهیل مقدمات برگزاری جشن ازدواج می‌دانند و به همین دلیل طی چند سال گذشته قانون تسهیل ازدواج جوانان به بوته فراموشی سپرده شده است. در این قانون قرار بود مسکن، اشتغال و کمک هزینه معیشتی به جوانان داده شود تا مقدمات تشکیل زندگی تسهیل شود. اما با غلبه نگاه وزارت ورزش و جوانان بر این موضوع، یعنی تسهیل برگزاری مراسم ازدواج به‌جای ازدواج آسان، شاهد فراموشی کلیه قانونی دولت در این زمینه هستیم.

سومی دیگر شاهد تبلیغات گسترده مبنی بر اعطای افزایش میزان وام ازدواج و با اعطای امتیاز خاص به زوج‌های جوان در حوزه تامین مسکن هستند؛ اولویت داشتن در طرح ملی مسکن و اخذ وام مسکن هستند. این در حالی است که پیش‌مقدمه این امتیازات داشتن شغل و درآمد ثابت است. هرچند میزان وام ازدواج نسبت به گذشته افزایش بهتری داشته و به ۲۰۰ میلیون رسیده اما با در نظر گرفتن افزایش تورم و هزینه‌های مختلف از دیدمه مسکن گرفته تا مخارج دیگر به تنهایی پاسخگوی هزینه‌های ازدواج نیست از سوی دیگر جوانی که امنیت فعلی، درآمد قابل اتکا و اشتغال مناسب ندارد، برای بازپرداخت وام‌های اعطایی با مشکل مواجه خواهد شد. بعنوان مثال اولخر دولت یازدهم، بانک مسکن از اعطای وام‌های آسان برای افراد اولی‌ها خبر داد. این وام‌ها در صورت دولتی‌ها مخصوص اقشار پایین دست است، در صورت دریافت توسط زوجین با اقسامی حدود دو میلیون تومان، این قشر از جامعه را از دریافت چنین وام‌هایی ناخوان کرده است. درباره اهمیت شغل به عنوان یک پیش نیاز مهم ازدواج نیز سخن زیاد گفته شده است، اما اظهارنظر اخیر رئیس‌جمهور کشورمان بر نگرانی جوانان می‌افزاید. حسن روحانی، در سفر استانی اخیر به یزد با بیان اینکه «بعضی‌ها فکر می‌کنند اشتغال

فیلم ازدواج، رانندازی کمپین مشاوره رایگان، برگزاری جشنواره ازدواج در استان‌ها، اولویت دادن به متاهلین واجد شرایط در دسترسی به فرصت‌های شغلی، وام اشتغال و وام تحصیلی گسترش خوابگاه‌های مناهلی و پرداخت کمک هزینه تحصیلی به دانشجویان متاهل از جمله وظایفی بود که دولت و نهادهای حاکمیتی باید برای تسهیل امر ازدواج انجام می‌دادند. با گذشت قریب به ۱۵ سال از تصویب و ابلاغ این قانون، اما با بررسی کارنامه نهادهای دخیل در این موضوع شاهد هستیم که نه تنها مواد این قانون اجرا نشده، بلکه کرده‌های فائزتی و کمیتر جایگزین اقدامات جدی و بلندمدت شده است.

از سوی دیگر با تشکیل وزارت ورزش و جوانان عملاً بار اجرای این قانون بر دوش این وزارت‌خانه افتاده است؛ وزارت‌خانه‌ای که به گفته کارشناسان بخش اعظم آن به مسائل ورزشی اختصاص دارد و جوانان و مشکلات‌شان سهم ناچیزی از بودجه و سیاست‌گذاری آن دارند.

این وزارت‌خانه شهبورهم، گذشته به مناسبت هفته ازدواج گزارشی از عملکرد خود در زمینه تسهیل ازدواج جوانان ارائه کرد. بر اساس این گزارش برگزاری ۳۱ جشنواره ازدواج در استان‌های مختلف، رانندازی بیش از ۱۵۰ کمپین مشاوره رایگان ازدواج، برگزاری ترویج خیرین ازدواج، آغاز جشنواره